

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 3T/62/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216010352
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4216010352.1

TRESTNÝ ROZKAZ V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno konajúci samosudcom JUDr. Martinom Ivanom vydáva podľa § 353 odsek 1 Trestného poriadku tento

rozhodol:

Obvinený

J. X., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom J. - X. X., D. č. XXXX/XX, na slobode,

je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine ako rodičovi vyplýva povinnosť vyživovať svoju nezaopatrenú dcéru H. X., nar. XX.XX.XXXX, pričom v zmysle rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 13P/401/2005 zo dňa 9.1.2006, s právoplatnosťou dňom 18.1.2006, ktorým súd schválil dohodou oboch rodičov dieťaťa, sa obvinený zaviazal prispievať na jej výživu mesačne sumou vo výške 645,- Sk (21,41 €) vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťaťa Z. U., bytom X., D. č. XXXX/XXX, výživné bezdôvodne zavinene neplatil v období od 3. mája 2014 po tom, čo prevzal trestný rozkaz o svojom predchádzajúcom odsúdení pre obdobnú trestnú činnosť a neplatí doposiaľ, okrem obdobia od 1.7.2014 do 31.3.2015, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, pričom pred nástupom na výkon trestu do ústavu nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť, počas celého ostatného obdobia zavinene neplatenia výživného nemal prácu ani príjem, žil len z náhodných brigád a príležitostných prác, ktorý stav finančnej tiesne však neriešil žiadnym spôsobom ani prostredníctvom príslušného úradu práce, okrem jedinej čiastky výživného, ktorú uhradil matke dieťaťa dňa 16.5.2016 v sume 250,- €, obvinený v období od 3. mája 2014 až doposiaľ, s výpočtom zaostalosti k 30. júnu 2016, zaostal na výživnom v celkovej sume najmenej vo výške 90,32 €,

a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 11T/38/2014-64 zo dňa 2.5.2014 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v úmyselnej forme zavinenia a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia vykonával do dňa 31.3.2015, kedy bol podmiennečne prepustený,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas, a spáchal taký čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Za to ho súd
o d s u d z u j e

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obvineného na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti trestnému rozkazu môžu podať odpor do 8 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde obvinený, osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, prokurátor a poškodený, pokiaľ mu bola priznaná náhrada škody.

Ak proti trestnému rozkazu podala oprávnená osoba v lehote odpor, samosudca nariadi vo veci hlavné pojednávanie. Pri prejednávani veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu, ani výrokom o ochrannom opatrení obsiahnutými v trestnom rozkaze.

Poškodený môže podať odpor len proti výroku, ktorým mu bola priznaná náhrada škody. Ak poškodený podal odpor, trestný rozkaz sa ruší vo výroku o náhrade škody, pričom samosudca odkáže uznesením poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Rovnako sa postupuje aj vtedy, ak odpor proti výroku o náhrade škody podá iná oprávnená osoba.

Zúčastnená osoba môže podať odpor proti výroku, ktorým bolo uložené ochranné opatrenie.

Poškodený môže vziať súhlas s trestným stíhaním vedeným pre prečin uvedený v § 211 Trestného poriadku späť až do času, kým je trestný rozkaz doručený niektorej z osôb uvedených v § 355 odsek 1 Trestného poriadku.

Obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, poškodený, zúčastnená osoba, ako aj prokurátor sa môžu výslovným vyhlásením vzdať práva podať odpor a okrem poškodeného môžu výslovným vyhlásením vziať podaný odpor späť, a to až dovtedy, kým prokurátor neprednesie na hlavnom pojednávaní obžalobu; po tomto vyhlásení už nemôžu odpor podať.

Ak bol odpor podaný v lehote, nebol vzatý späť a prokurátor na hlavnom pojednávaní predniesol obžalobu, trestný rozkaz sa ruší.

Ak odpor nebol podaný v ustanovenej lehote alebo podaný odpor bol vzatý späť alebo sa oprávnená osoba vzdala práva podať odpor a obvinený súčasne vyhlásil, že nesúhlasí, aby odpor podala v jeho prospech iná oprávnená osoba trestný rozkaz sa stane právoplatným a vykonateľným.

V prípade podania odporu sú obvinený, jeho obhajca, poškodený a jeho splnomocnenec, zúčastnená osoba, zákonný zástupca poškodeného alebo zúčastnenej osoby povinní najneskôr s podaním odporu písomne oznámiť súdu návrhy na vykonanie dôkazov. Vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré týmto osobám boli známe v čase doručenia trestného rozkazu, môže súd odmietnuť. (§240 odsek 3 Trestného poriadku). Ak obvinený navrhuje na hlavnom pojednávaní vypočuť svedkov, ktorých výpovede navrhol prokurátor v obžalobe iba prečítať, je povinný to bez meškania písomne oznámiť súdu, inak ich súd na hlavnom pojednávaní bude môcť prečítať aj bez jeho súhlasu; to neplatí ak nastala nová okolnosť, ktorá nebola obvinenému známa v čase doručenia tohto trestného rozkazu.

V návrhu na vykonanie dôkazov treba uviesť okolnosti, ktoré sa nimi majú objasniť, a ak ide o svedka, treba uviesť skutočnosti, na ktoré má byť vypočutý. Dôkazy musia byť označené tak, aby ich bolo možné na hlavnom pojednávaní vykonať okrem prípadov, keď vykonanie dôkazu zabezpečí ten, kto jeho vykonanie navrhol.

Ak sa navrhuje výsluch svedka alebo znalca a navrhovateľ oznámi, že nemôže zabezpečiť jeho prítomnosť na hlavnom pojednávaní a žiada preto súd o jeho predvolanie, treba uviesť údaje o jeho totožnosti a bydlisku, inak súd vykonanie tohto dôkazu spravidla odmietne (§240 odsek 4 Tr. por.).